

[A. C. D. Petersen.]

i hans Egenskab af Formand, undskyld, Præsident, for Landbrugsraadet, og det er maaske rigtigt, at mar med Føje kunde rette saadanne Bebrejdelser mod den daværende Landbrugsminister; jeg ved det ikke, der er noget, der tyder derpaa. Da disse Henvendelser saa bar Frugt, og Landbrugsministeren forsøgte en Henvendelse til Tyskland, saa ved jeg, at der fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups Side blev sagt, at det kom jo, men det kom alt for sent, det skulde have været gjort meget før, saa vilde det have baaret bedre Frugt. Der var saaledes Angreb nok paa Landbrugsministeriet og den da siddende Regering i Tiden 1925—26. Disse Angreb, i hvert Fald fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups Side, synes jeg i nogen Grad er forstummet, og jeg venter derfor, at Landbrugsministeren, naar han nu senere faar Ordet, fremkommer med Oplysninger om, hvilken heldbringende Indsats der er gjort fra det høje Ministeriums Side i det Aar, der nu er gaaet. Maa jeg lige nævne, at vi ved jo, at den forrige Regering foretog et lille Stykke aktiv Handelspolitik, idet de førte en Forhandling med Tyskland, hvorefter vi maatte give lettere Indrejsevilkaar for udenlandske Handelsrejsende, men til Gengæld fik Tolden paa de koldblodige Heste nedsat fra 500 Mk. til 140 Mk. pr. Stk. og yderligere fik en Nedsættelse paa Slagteri-affald, der var blevet ramt saa stærkt af de tyske Toldforanstaltninger, at vi overhovedet ikke mere kunde afsætte det dernede. Endvidere blev der opnaaet den lille Begunstigelse, at der for de varmblodige Heste kunde faas en lignende Toldnedsættelse, blot at mar ved den Forhandling, der fandt Sted herom — saa vidt jeg har forstaaet — noget senere, maatte afvente den tyske Rigsdags Ratifikation. Jeg gaar ud fra, at den nuværende Regering har gjort, hvad der kunde gøres, for at opnaa denne Ratifikation i den tyske Rigsdag. Det er derfor beklageligt, at det kun kan konstateres, at den nuværende Regering har opnaaet at faa den lille Begunstigelse fuldstændig slettet og faa den slettet paa den Maade, at man i Tyskland ogsaa foretog et lille Stykke aktiv Handelspolitik, idet man følte sig generet af den lille Indrømmelse, man havde givet den danske Regering og gerne vilde have den ud af Verden igen; saa foretog man, saa vidt jeg har forstaaet, en ny Forhøjelse af Tolden paa danske Slagteriaffaldsvarer, som skulde træde i Kraft afvigte September Maaned, og denne Nyforhøjelse brugte man saa, idet man til-

bød den danske Regering, at den atter kunde faa denne Nedsættelse for anden Gang, mod at frafalde det, der var opnaaet af den forrige Regering, nemlig Nedsættelse af Toldsatserne paa de varmblodige Heste.

Jeg ved ligeledes, at den nuværende Regering har sat ind paa, om det ikke var muligt at faa Indførelstilladelse for vore Kreaturer i slagtet Tilstand, idet man saa dog i hvert Fald kunde paaregne, at vore Slagterifolk derved kunde faa Beskæftigelse. Saa vidt jeg forstaaer, er ogsaa dette mislykkedes. Jeg ved ogsaa, at der fra dansk Side er sat ind paa, at man kunde faa Lov til at afsætte vore Kreaturer til de indre tyske Markeder, idet man mente, at det at sprede Tilførselen kunde maaske virke heldbringende paa Priserne. Heller ikke her har man opnaaet noget. For nylig hørte vi, at den høje Regering satte ind paa at skaffe os en Gennemførelse af vore Kreaturer — maaske ogsaa andre Ting — til svejtsiske og italienske Markeder. Men heller ikke dette er lykkedes for den nuværende Regering, saa vidt jeg forstaaer.

Naar dette ikke er Tilfældet, kan jeg ikke tro, at det er, fordi den nuværende Regering ikke har Lyst til at gøre en virksomhedsfuld Indsats for det danske Landbrug, jeg kan endnu mindre tro, at Regeringen savner personlige Evner til at føre saadanne Forhandlinger. Jeg kan kun se, at de kummerlige Resultater kan være fremkommet derved, at den højtærede Regering mangler de Midler, som skal til for at føre virksomhedsfulde Forhandlinger. Det er disse Midler, vi fra konservativ Side Gang paa Gang har bedt den højtærede Regering om at modtage, men den højtærede Regering har ikke villet det. Jeg vil anmode den højtærede Landbrugs- og Statsminister om at fremstille Forholdene paa dette Omraade for os, som de er. Det er muligt, at han ikke kan gøre det i et aabent Møde, men i saa Fald støtter jeg det fra anden Side fremkomne Krav om et lukket Møde, saa vi virkelig kan faa at vide, hvilken Indsats Regeringen har gjort for at hjælpe Landbruget i dets haarde Nød med Afsætningen af dets Varer. Og jeg vil sige til den højtærede Statsminister, som paa et vist Tidspunkt i denne Sal var saa stærkt interesseret i at faa Klarhed, at her er et Spørgsmaal, hvor han kan bringe Landbruget en Klarhed, som det i høj Grad savner.

Jeg vil ogsaa gerne rette en Appel til anden Side, til baade Arbejdsgivere og Arbejdere, om ogsaa paa deres Side at se Sagen lige i Øjnene, se, at vi maa indrette os efter de Forhold, vi er omgivet af. Hverken